

Afløsning finder Sted i	Afløsningssum		Afløsning finder Sted i	Afløsningssum	
	Kr.	Øre		Kr.	Øre
1. Termin 1950	30	05	1. Termin 1961	17	45
2. — 1950	29	57	2. — 1961	16	76
1. — 1951	29	09	1. — 1962	16	05
2. — 1951	28	60	2. — 1962	15	33
1. — 1952	28	10	1. — 1963	14	60
2. — 1952	27	59	2. — 1963	13	86
1. — 1953	27	07	1. — 1964	13	10
2. — 1953	26	55	2. — 1964	12	33
1. — 1954	26	01	1. — 1965	11	54
2. — 1954	25	47	2. — 1965	10	74
1. — 1955	24	91	1. — 1966	9	93
2. — 1955	24	35	2. — 1966	9	11
1. — 1956	23	77	1. — 1967	8	27
2. — 1956	23	19	2. — 1967	7	41
1. — 1957	22	60	1. — 1968	6	54
2. — 1957	21	99	2. — 1968	5	65
1. — 1958	21	38	1. — 1969	4	75
2. — 1958	20	75	2. — 1969	3	84
1. — 1959	20	11	1. — 1970	2	90
2. — 1959	19	47	2. — 1970	1	95
1. — 1960	18	81	1. — 1971	0	99
2. — 1960	18	14	2. — 1971	0	00

ad § 12.

For Statshusholdningen har det sin store Betydning, om Statskassen kan gøre Regning paa hvert Aar at modtage en vis bestemt, med fortrinlig Prioritet i faste Ejendomme sikret Indtægt. En saadan har Statskassen i mangfoldige Aar kunnet paaregne gennem de heromhandlede Afgifter; men naar nu disse foreslaas afløste, vil Statskassen vel nok i Afløsningsperioden oppebære en Indtægt, som, bortset fra indrømmede Nedsættelser, omtrentlig vil svare til Fortidens; men fra det Øjeblik, Afløsningen er fuldbyrdet, ophører enhver Indtægt af heromhandlede Art. Afløsningen vil altsaa være ensbetydende med et Forbrug af Kapital, hvis der ikke paa den ene eller anden Maade i Overensstemmelse med fuldgyldige, statsøkonomiske Grundsætninger træffes Foranstaltninger til, at Kapitalen remplaceres, eller at det Beløb, der indkommer ved Afløsningen, anvendes til Afbetaling paa Statsgælden. Den sidste Vej fulgte Lov Nr. 53 af 25de Marts 1871 som en naturlig Følge af, at Afløsningsvederlaget efter denne Lov straks skulde kontant indbetales i Statskassen. Men naar Hovedregelen efter nærværende Forslag — og Undtagelsen (den kontante Udbetaling) vil formentlig ikke blive benyttet i stort Omfang — gaar ud paa, at Afløsningsvederlaget afbetales i 120 halvaarlige Rater, er det rimeligere at søge den forbrugte Kapital erstattet ved en efterhaanden opsparet Fond. Dette Formaal kunde naas ved succesivt af de halvaarlige Ydelser at henlægge et saa stort Beløb, som efter anstillet Beregning udgjorde Afdraget for den paagældende Termin. De saaledes oplagte Beløb vilde da ved Afløsningsperiodens Udløb udgøre den samlede, oprindelige Afløsningssum. — En saadan Fremgangsmaade kan dog ikke anbefales, da den nødvendiggør, at der for hver enkelt af de 120 halvaarlige Terminer maa anstilles en Beregning over, hvor stor en Del af den indkomne, samlede Ydelse der er at betragte som Afdrag. For paa den mest praktiske Maade at naa det angivne Maal, har man derfor fore-